Механика Транспорт Комуникации

Научно списание

ISSN 1312-3823

том 10, брой 3/1, 2012 г.

статия № 0686

http://www.mtc-aj.com

ЗНАЧЕНИЕ НА СЧЕТОВОДНИЯ АНАЛИЗ ЗА ЕФЕКТИВНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА ТРАНСПОРТНО ПРЕДПРИЯТИЕ

Емилия Вайсилова
emvais@yahoo.com

Висше транспортно училище „ Тодор Каблешков”
гр. София 1574, ул. „Гео Милев” №158,
БЪЛГАРИЯ

Ключови думи: *счетоводен анализ, управленски решения, транспортна фирма*

Резюме: *Съвременните пазарни условия се характеризират с голяма динамичност, неопределеност и конкуренция. Това се обуславя от факта, че са налице все по-нарастваща глобализация на пазара и все по-задълбочаваща се световна икономическа и финансова криза. За да бъде едно предприятие стабилно, в подобна пазарна ситуация, то трябва да е в състояние непрекъснато да се адаптира към условията на външната среда.*

Целта на настоящият доклад е да представи ролята и значението на счетоводния анализ при диагностициране на негативни аспекти в дейността на транспортното предприятие. Чрез прилагане на богато разнообразие от методи, счетоводният анализ изследва както данните, получени от текущото счетоводно отчитане, така и всяка друга необходима информация, в това число и такава, която не е достъпна за външни анализатори. Резултатите от счетоводният анализ се използват от управляващите за приемане на оптимални решения, в рискови ситуации.

ВЪВЕДЕНИЕ

Съвременните условия, в които предприятията функционират (в това число и тези от транспортния сектор), стават все по-несигурни и неопределени. Това обстоятелство, е продиктувано от засилващата се глобална конкуренция, непрекъснатото техническо и технологично развитие, резките промени в очакванията на потребителите, а също така и от рецесията, в която изпадна световната икономика през последните няколко години. В такава турбулентна икономическа среда мениджмънта е изправен пред нелеката задача, въпреки трудностите, да осигури ефективно управление на предприятието.

Успешното преодоляване на усложнената икономическа обстановка, в значителна степен, зависи от способността на предприятието да работи максимално ефективно в различни рискови ситуации. С други думи, то трябва да е в състояние непрекъснато да се адаптира към условията на външната среда, за да се поддържа равновесие между вътрешните му характеристики и тези на динамично променящия се пазар. Отсъствието на такова равновесие поражда опасност от появата на организационни, производствени и финансови кризи. Във връзка с това пред

мениджърите стои отговорната задача да предвиждат и преодоляват потенциалните рискове, както и произтичащите от тях кризисни ситуации в развитието на организацията.

Целта на настоящият доклад, е да изясни същността и да представи ролята и значението на счетоводния анализ, за диагностициране на негативни аспекти в дейността на транспортното предприятие. Чрез прилагане на богато разнообразие от методи, счетоводният анализ изследва както данните, получени от текущото счетоводно отчитане, така и всяка друга необходима информация, в това число и такава, която не е достъпна за външни анализатори. Резултатите, получени от този анализ, се използват от управляващите за приемане на оптимални решения. Вземането на правилни решения за действия в екстремални условия до голяма степен зависи от навременния и прецизен счетоводен анализ.

СЪЩНОСТ И РОЛЯ НА СЧЕТОВОДНИЯТ АНАЛИЗ

Счетоводният анализ като понятие не съществува при централизираната икономика. Този термин се появява в българската счетоводна литература едва след преминаването на страната към пазарно ориентирана икономика. По отношение на счетоводния анализ, към настоящия момент, съществуват малко литературни източници и все още няма утвърдени традиции при неговата употребата. Поради този факт и разбирането му понякога е противоречиво.

За да се изясни същността на счетоводния анализ, е необходимо същият да се разграничи от останалите видове анализ, както и да се посочи мястото, което заема в икономическия анализ. Според Йотова Й., „икономическият анализ в своето развитие, постепенно се диференцира и в икономическата литература сега в употреба са наименованията: Икономически анализ, Стопански анализ, Финансово-стопански анализ, Анализ на финансовите отчети, Финансово-икономически анализ за мениджъри…Финансово-счетоводен анализ, Счетоводен анализ…и т.н”[1]. Според авторката различните наименования се отнасят в една или друга степен до анализ на информация, отразяваща икономически процеси и явления.

Икономическият анализ, в светлината на общата икономическа теория, може да се разглежда като макроикономически и микроикономически анализ. Обект на микроикономическият анализ може да бъде: маркетинговата дейност, производствената програма, иновациите и инвестициите, ресурсното осигуряване, управлението на персонала и финансовото състояние. Употребата на различни епитети, като финансов, стопански, счетоводен и т.н. анализ, е в зависимост от конкретното изследване и от вида на информацията, която се анализира.

От гореизложеното може да се направят следните уточнения:

- Икономическият анализ е всъщност класически анализ и има най-широк обхват, като включва всички процеси и явления в стопанската дейност. Той включва всички гореспоменати вече анализи, т.е. те в своята природа са икономически анализи. Но отделно от това икономическият анализ може и да е на макро ниво и да изследва информация, която е извън рамките на конкретното предприятие.
- Финансовият анализ дава цялостна оценка на предприятието във взаимните връзки и зависимости между различните дейности: производствена, търговска, инвестиционна и финансова. Информационното осигуряване на този анализ е главно чрез годишния финансов отчет, т.е. чрез публичната външна отчетност, поради което този анализ може да се третира като външен анализ. Финансовият анализ може да се осъществява и въз основа на статистическа и оперативна информация.

[1] Йонкова, Й., Т. Кънева, Счетоводен анализ (по примера на банките), Свищов, АИ „Ценов”, 2006

➢ Счетоводният анализ се осъществява на микроикономическо равнище. Той се реализира въз основа на „информацията от финансовото счетоводство във вид на финансови отчети и счетоводни сметки и от управленското счетоводство в регистри за разходите по дейности и центрове на отговорности за тях”[2].

Или с други думи, счетоводният анализ се базира както на данните, получени от текущото счетоводно отчитане, така и на всяка друга необходима информация, в това число и такава, която не е достъпна за външни анализатори. В този смисъл, той е вътрешен анализ. Характерно за него е това, че аналитичните процедури не могат да бъдат предварително определени. Счетоводният анализ е по-творчески и в известна степен има импровизиращ характер. Изследва не цялостната дейност на предприятието, а отделни страни на тази дейност. Резултатите от счетоводния анализ се използват за приемане на оптимални решения от страна на управляващите, т.е. неговите резултати са ориентирани към нуждите на ръководството.

За пълно изясняване съдържанието на счетоводния анализ, е необходимо същият ясно да се разграничи от финансовия анализ, с който най-често се идентифицира. В случая се има предвид факта, че няма покритие между счетоводно и финансово състояние на фирмата. Липсата на подобна идентичност се аргументира с двата базисни счетоводни принципа – за текущото начисляване и за съпоставянето на приходите с разходите. За счетоводният анализ, чиято цел е да измери паричния еквивалент на стойността на приходите и разходите, има значение момента на възникване на същите. За финансовият анализ от значение е момента на паричното признаване. Или с други думи, разликата между счетоводното и финансовото състояние, обуславя и различието между счетоводния и финансовия анализ. И нещо друго, при определяне вида на анализа (счетоводен или финансов) се прилагат различни признаци. Според вида на анализираната информация може да се говори за счетоводен, оперативен, статистически анализ. При финансовият анализ се изхожда от съдържателния характер на анализираната информация. В този смисъл не могат да се отъждествяват или противопоставят счетоводен и финансов анализ. „Счетоводния анализ може да бъде и финансов, когато на основата на семантичния характер на счетоводна информация се анализират финансови отношения, финансово състояние на предприятието”[3]. Такъв анализ не покрива изцяло нито счетоводния, нито финансовия анализ и той се нарича финансово-счетоводен анализ. С прилагателното „финансово-счетоводен анализ” само се акцентира на семантичния характер на използваната счетоводна информация[4]. Счетоводният, финансовият и финансово-счетоводният анализ образно са представени на фиг.1.

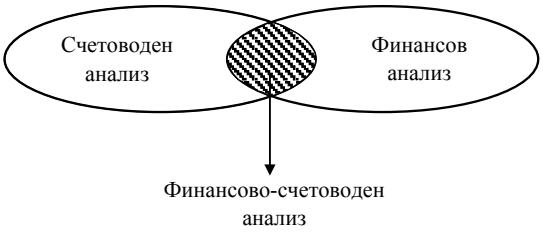

Фиг. 1

Неоспорим е фактът, че ролята на счетоводният анализ е първостепенна при приемането на управленски решения. От неговата дълбочина, качество, насоченост и своевременност се предопределя и уместността на взетите управленски решения. Колкото по-дълбок и детайлен е анализът, който се осъществява, толкова по-рационално е приеманото решение. Като следствие от анализа се получава обща картина на състоянието (минало, настояще и бъдеще) на управляваните обекти, и стават ясни причинно-следствените им връзки. В резултат на това управляващите

[2] Димитров, М., Счетоводният анализ-нов поглед към счетоводството на предприятието, сп. Български счетоводител, бр. 21/2001
[3] Йонкова, Й., Т. Кънева, Цит. съч.
[4] Пак там

изработват и приемат обосновани и ефективни решения за регулиране на операциите, обектите и извършваните сделки. Счетоводният анализ, чрез обективното описание на дадена ситуация, позволява изработване на възможно най-голям брой варианти за решения. За да бъдат резултатите от анализа прецизни и полезни, водещи до успешен краен резултат, трябва да бъдат спазени следните изисквания към него:

Първо-целите и задачите на анализа да са в съответствие с предстоящите управленски решения, т. е. да са адекватни;

Второ-критериите и показателите, ползвани от анализа, да са съответни на критериите на управление;

Трето-да се анализират самите решения в момента на възникването им, а също и в хода на реализирането им.

С други думи, колкото по-тясно се обвърже счетоводният анализ с управлението, толкова по-ефективен ще бъде той. Това има особено голямо значение, когато транспортното предприятие осъществява своята дейност в нестабилна икономическа среда.

ТЕХНОЛОГИЯ И МЕТОДИ НА СЧЕТОВОДНИЯТ АНАЛИЗ

За да се извърши надежден счетоводен анализ, от който да се получи полезна резултатна информация, аналитичната технология би следвало да преминава през следните по-важни фази:

- установяване обектите на анализ и определяне на подходящ метод за прилагане;
- определяне на критерии за количествено и качествено оценяване, които да служат за оптимизиране на транспортната дейност;
- систематизиране на информацията, необходима за извършване на анализа;
- изработване на алтернативни варианти и определяне на оптималния вариант с помощта на избраните критерии;
- контрол по изпълнението на оптималния вариант и оценка на постигнатите резултати.

По отношение на инструментариума, прилаган от счетоводният анализ, може да се каже, че последният използва както присъщи за него методи, така и методи, характерни за други науки - математически, статистически, иконометрични, симулационни методи. Използваните методи са в зависимост от задачите, които се поставят пред счетоводния анализ, с цел обезпечаване мениджмънта с полезна резултатна информация. Тези задачи са свързани с различни аспекти от дейността на транспортното предприятие, като някои от по-съществените са:

- изследване извършването на транспортната услуга, както и нейното оптимизиране;
- измерване на ефективността от използване на ресурсите на транспортното предприятие;
- проучване динамиката на приходите и разходите, както и тяхното съпоставяне;
- изследване на финансовия резултат, а също и факторите които му влияят;
- изследване на финансовото състояние;

При изпълнението на посочените задачи, съвкупността от удачни аналитични технологии и методи е решаваща за качеството на анализа.

В разработката се прави преглед само на някои от най-често използваните методи за счетоводен анализ. Както вече бе споменато, счетоводният анализ използва собствени и други методи. Някои от присъщите на счетоводния анализ методи са:

• Диалектически метод. Това е общ метод за всяко научно знание. В основата на този метод стоят индукцията и дедукцията. Индукцията приложена към счетоводния

баланс означава анализът да започне от отделните балансови пера и да се стигне до установяване на общото-равенството между активите и пасивите. При дедукцията, анализът се осъществява в обратна посока. Същият подход се прилага и при изследването на приходите и разходите в отчета за доходите.

• Метод на сравнението. Чрез него се оценява изменението на величините на отчитаните обекти. Примерно, при анализ на баланса могат да се сравняват собствения капитал на транспортната фирма в края на отчетния период със същия в началото на отчетния период. При анализ на отчета за доходите е възможно сравняване на отделните разходи за оперативна дейност за текуща и предходна година. В същото време може да се направи сравнение на отчетните данни за даден показател с отчетните данни за няколко предшестващи периода. С това се определя тенденцията (тренда) в изменението на показателя, което е ценна информация за мениджмънта. Например при бюджетиране на разходите е необходимо провеждане на трендов анализ поне за пет годишен период. За достоверност и обективност на резултатите от този анализ, се изисква спазване на критерия за съпоставимост на сравняваните данни. Обикновено методът се прилага в комбинация с други методи.

• Метод на детайлизацията. С него се извършва структурен анализ. Например, при структурният анализ на счетоводния баланс се откроява значението и влиянието на всеки един актив (пасив) върху имущественото състояние на предприятието. С голямо значение, за изработване на съобразени със стопанската реалност и икономическа конюнктура управленски решения, е структурният анализ на разходите. Чрез него се цели разкриване на настъпилите изменения и на тази база намиране на възможности за оптимизиране на същите. Голямото значение на това изследване произтича и от факта, че от величината, структурата и динамиката на разходите зависи финансовият резултат. Всяко относително намаление на разходите, води до положително влияние върху финансовия резултат.

• Метод на групировката. Характерно за счетоводният анализ е, че групирането на счетоводната информация, която ще се анализира е направена предварително - чрез системата на синтетичните и аналитичните сметки. Понякога е възможно, за нуждите на мениджмънта, да се извърши групиране по друг признак, извън този по счетоводните сметки. Така например, при осъществяване на анализ по критичната точка, е необходимо групиране на разходите като променливи и постоянни. Подобно групиране е вторично (извън счетоводните сметки) и то може да се реализира посредством различни подходи - анализ на данните по сметките за разходите, анализ по метода на най-ниската и най-високата точка, регресионен анализ (известен е като най-точен). Методът на групировката се използва преди всичко във фазата на предварителната подготовка на данните за финансово-стопанския анализ[5].

• Метод на верижното заместване. При този метод резултативния показател и неговото изменение се разглеждат като функция от влиянието на система от фактори. Чрез последователно заместване се определя влиянието на всеки фактор върху изменението на резултативния показател. Например може да се изследва поотделно влиянието на промените в оперативните, финансовите и извънредните разходи, върху общите разходи. Или последователно изследване влиянието на промените в постоянните разходи, променливите разходи, продажната цена на транспортната продукция и обема на дейността, върху финансовия резултат.

Освен тези, характерни за счетоводния анализ методи, се прилагат и други методи, като някои от най-често използваните са:

[5] Тимчев, М., Финансово стопански анализ, Тракия-М, София, 1999

• Метод на линейната регресия. Посредством него се осъществява цялостен логически и математически анализ и се построява регресионна линия на очакваните стойностни величини на изследваните променливи. Основно предимство на този анализ, е че позволява изчисляване на измерители за достоверност на формата на връзката между изследваните параметри. Освен това, при него е възможно да се измери и силата на тази връзка, чрез последващото осъществяване на корелационен анализ.

Този метод се прилага, най-често при създаването на модел за количествено измерване на зависимостта между експлоатационни разходи и обем на извършените транспортни услуги. Базирайки се на данни за разходи и обем през минали отчетни периоди, линейната регресия позволява да се оценят бъдещите разходи, в зависимост от размера на извършения обем транспортни услуги. Възприема се като най-точният метод за апроксимативно представяне на функцията на разходите за счетоводни цели, с нейните два компонента – променлива и постоянна.

• Метод "Разходи-Обем-Печалба". Чрез прилагане на този метод, става възможно изследването на такъв ключов проблем, като зависимостта между обема на извършената транспортна дейност, разходите, приходите от продажби на транспортни услуги и финансовия резултат. Това е предпоставка за ефективно управление на предприятието, особено в кризисна ситуация. Този метод е известен още като „анализ на критичната точка" (break-even analysis). Основава се на маржиналната теория от икономикса и при него разграничаването на разходите на постоянни и променливи е от съществено значение. Въз основа на метода се изчисляват показатели за сигурност относно дейността на транспортната фирма, чрез които се оценява стопанският риск. Това са показатели с изключителна важност, особено когато е налице риск за понасяне на загуби. Тези показатели са: **зона на безопасност** (изчислява се като разлика между фактическите приходи от продажбите и стойностния критичен обем и показва сумата, с която могат да се редуцират приходите, преди финансовия резултат да стане отрицателен); **процент на стопанска сигурност** (показва редукцията на приходите в процент, при която финансовият резултат ще се нулира); **коефициент на покритие на критичните приходи** (изразява степента на покритие на критичните приходи (критичен обем в стойност) от фактическите приходи); **оперативен ливъридж** (измерва чувствителността на финансовия резултат по отношение на промените в продажбите и се изчислява като отношение между общия пределен доход и печалбата).

Методът има различни приложения. Например той може да се използва при изграждане на разширен прогнозен вътрешнофирмен отчет за доходите, който да обобщава в себе си и измерителите за критичен обем, сигурност и ефективност. Базирайки се на съдържащата се в него информация, мениджърите могат да установят влиянието на промените в постоянните и променливите разходи върху критичния обем на транспортна дейност, върху показателите за сигурност, а оттам и върху финансовия резултат. По този начин на мениджърите се предоставя възможност да предприемат мерки, като потърсят начини за редукция на експлоатационните разходи (променливи и постоянни) и/или на обема извършени транспортни услуги.

Особено актуално е прилагането на метода в условия на риск и несигурност. Тогава в него се включват вероятностни величини. Такъв модел позволява определянето на: критичния обем продажби при доверителен интервал, изчислен въз основа на различни доверителни вероятности; вероятността за отрицателен, респективно положителен финансов резултат, както и за достигането на различни стойности на същия.

• Симулационен метод (Монте Карло метод). Нерядко, процесите в сложните технологични системи не могат да се опишат достатъчно задоволително с помощта на предварително разработени и адаптирани към съответния проблем аналитични модели.

Това е така, понеже голяма част от процесите в тези системи се реализират в условия на неопределеност, породена от влиянието на една или няколко случайни величини. Когато несигурните променливи са повече от две се получава един по-усложнен модел, тъй като към вариацията на едната променлива се прибавя вариацията на следващата променлива и т.н. Подобен модел е предпоставка за по-комплексно разглеждане на несигурните променливи, което от своя страна допринася за вземане на по-обосновани управленски решения. Реализацията на този по-сложен модел се осъществява лесно чрез прилагане на симулационен метод. Същността на методът се състои в разработването и многократното проиграване на логичен модел, в структурата на който са включени определени величини, стойностите и взаимните връзки между които са определящи за крайния резултат. Прилагането на метода, позволява проиграването на голямо число комбинации на икономическите параметри. Методът не изисква математическо „решаване“ на предварително формулирания модел, а „проиграването“ му, което е неговото основно предимство. С нарастване сложността на системата нараства и ефективността на метода (сравнен с аналитичните методи). На практика липсват ограничения по отношение сложността на модела. Симулационният метод е надежден инструмент, който може да се ползва от ръководството при планирането и прогнозирането на бъдещата транспортна дейност. То дава възможност на мениджърите да избират различни комбинации между сигурни и несигурни величини, и по този начин да постигат желаната точност при прогнозиране на резултативната величина. В същото време, чрез модела е възможно изследване влиянието на всеки един от параметрите върху резултативната величина, което е предпоставка за още по-голямо прецизиране на изработваните решения (функцията Tornado chart).

• Метод на линейното програмиране. Счетоводният анализ, чрез този метод, цели постигане на оптимизация (намиране на екстремума-минимум и максимум на линейна функция на много икономически променливи, при наличие на линейни ограничения). Критерият за оптималност, при счетоводния подход, е максимизация на пределния доход. Методът дава възможност на мениджърите да изготвят оптимален план, в който се комбинират количествата на извършените различни транспортни услуги, така че да се реализира максимален финансов резултат и то в условия на ресурсна ограниченост.

Разбира се това са само част от многобройните методи, използвани от счетоводният анализ с цел подпомагане изработването на ефективни управленски решения. Поддържа се обаче мнението, че те са с най-широко приложение.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА СЧЕТОВОДНИЯ АНАЛИЗ ПРИ ИЗСЛЕДВАНЕ РАЗХОДИТЕ НА ТРАНСПОРТНАТА ФИРМА

Икономическите условия, в които функционират съвременните предприятия, в това число и транспортните фирми, налагат тенденция към непрекъснато повишаване ефективността от осъществяваната дейност. Важна роля за реализиране на подобно намерение е осъществяването на постоянно наблюдение и анализ на протичащите стопански процеси в предприятието, и преди всичко на тези свързани с разходите. Това произтича от факта, че основен стремеж на всяко предприятие, е да постигне финансов резултат, който да му осигури нормално функциониране. Основният елемент, пряко свързан с формиране на финансовия резултат, са разходите.

Посредством счетоводният анализ се създава възможност за изследване състоянието и развитието на разходите по отделни звена и общо за предприятието. На база резултатите от тези изследвания се планират отделните елементи на разходите. В тази връзка основен приоритет на счетоводният анализ, е подробното изучаване на извършените разходи и получените приходи от осъществяването на транспортната

дейност. Така се реализира принципът на съизмерване на приходите и разходите, въз основа на което се изчислява и счетоводният резултат. Това е основа и при ценообразуването на транспортната продукция и изграждане на специфични управленски решения. Към определянето на цената на транспортната услуга се предявяват сериозни изисквания, което е тясно свързано с проучването и анализа на разходите. Това налага задълбочено изследване на техния размер, състав, структура и динамика, както и установяване влиянието на отделните фактори върху тях.

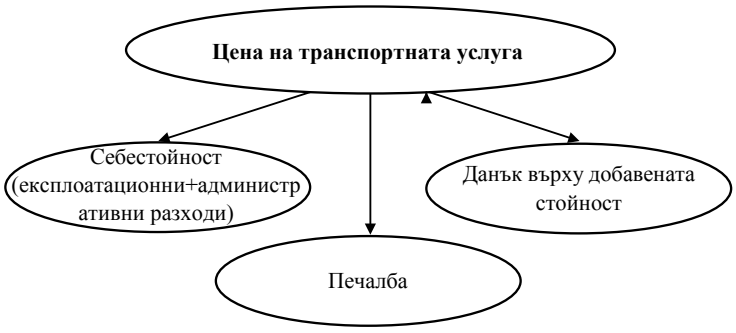

Фиг. 2

Основен елемент на цената на транспортната услуга са експлоатационните разходи. В същото време те са и критерии за нейното формиране. Под експлоатационни разходи се разбират всички материални и трудови разходи, свързани с превозването на товари, пътници, багажи, колети, пощи и други. С други думи, това са разходите за превозна дейност. Цената на транспортната услуга има свое съдържание, което се различава не по наличието на основните елементи, а по тяхното съотношение и по структурата на самите цени. Цената на транспортната услуга е подчинена на общите принципи на ценообразуване и нейните елементи са като на всички други продукти (Фиг. 2). Процесът на ценообразуване на транспортната услуга е невъзможен без предварителен детайлен анализ на експлоатационните разходи.

Вземането на управленски решения, по отношение на управлението на разходите, изисква информация, която се получава чрез прилагане на различни методи, някои от които са разгледани в настоящата разработка. Това дава възможност за най-точно прогнозиране и оптимизиране на отделните процеси и на тази основа повишаване ефективността от осъществяваната дейност.

Предвид същественото значение на разходите, за изработване на управленски решения, свързани с оперативната дейност на фирмата, прилагането на специфичните и другите методи спрямо разходите би подпомогнало изследването на влиянието на различните фактори върху дадени резултати. Особено внимание заслужава, както изследването на състоянието и развитието на разходите, така и оптимизацията на процесите при планиране на себестойността на транспортната услуга.

Разграничаването на разходите на променливи и постоянни има значение както при калкулирането на себестойността на транспортната услуга, така и при взимане на решения във връзка с оперативната дейност на транспортната фирма. Тъй като, по счетоводните сметки в предприятията не се прави групиране на разходите според тяхното изменение спрямо обема на дейността, се налага към разходите да се приложи методът на линейната регресия. Чрез този метод, наложил се в практиката като най-точен, разходите могат да се разграничат на променливи и постоянни. Това пък от своя страна дава възможност прилагане и на други методи за изследване и прогнозиране на разходите, като: методът „Разходи-Обем-Печалба”, маржинален метод, симулационен метод.

Разбира се, приложението на счетоводния анализ при изследване на разходите на транспортната фирма, може да се разгледа в различни аспекти, могат да се дадат множество примери, но това не е обект на тази разработка. В случая само се

подчертава, че един от акцентите на счетоводния анализ е изследването на разходите, което е основа за тяхното бюджетиране.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

За да осъществяват една печеливша и конкурентна дейност в условията на пазарна икономика, транспортните фирми трябва да прилагат съвременни управленски методи, като реализират гъвкава политика на управление. С цел минимизиране на рисковете при вземане на управленски решения, е необходимо на мениджмънта да се осигури пълна, точна и обективна икономическа информация за стопанската дейност на предприятието. Характерно за нашата съвременност е, че непрекъснато се генерира нова икономическа информация. Но въпреки това, понякога се говори за дефицит на такава и то преди всичко от мениджърските кадри. Причината е, че поради неопределената, несигурна и рискова среда, в която предприятията функционират, не винаги е възможно, наличната информация да се трансформира в полезни знания. Основен принос за превръщането на дадена съвкупност от данни в значима (от гледна точка на управлението) информация има счетоводният анализ.

В тази връзка може да се твърди, че ролята и значението на счетоводният анализ е първостепенна при изработването на ефективни управленски решения. Това е продиктувано от факта, че осъществяването на непрекъснато изследване на различни аспекти от дейността на предприятието, би допринесло за изготвяне на стратегии за оптимално използване на ресурсите. В същото време той е предпоставка и допринася за избягване и на различни рискови ситуации.

ЛИТЕРАТУРА:

[1] Vaysilova, E., Accounting analysis – tool and necessity for management of the company in a crisis, The Seventeenth International Scientific Conference Crises situations solution in the specific environment, Zilina, 30 and 31 of May 2012

[2] Димитров, М., Счетоводният анализ-нов поглед към счетоводството на предприятието, сп. Български счетоводител, бр. 21/2001

[3] Йонкова, Й., Т. Кънева, Счетоводен анализ (по примера на банките), Свищов, АИ „Ценов”, 2006

[4] Тимчев, М., Финансово стопански анализ, Тракия-М, София, 1999

[5] Трифонов, Т., „Счетоводните принципи и концепции като методологична основа на съвременния счетоводен анализ”, сп. Български счетоводител, бр. 11/1996